



Сторінки підготував Андрій ТЮРИН, спеціальний кореспондент «РП»

БЕРЕЗАНЩИНА: КРАЙ ТРУДІВНИКІВ у МОРСЬКОГО УЗБЕРЕЖЖЯ

«Наша мета – мати все своє...»

Березанські кооператори всією своєю діяльністю доводять успішність колективної форми господарювання. Районне споживче товариство (РСТ) не лише зберегло матеріальну базу радянського періоду, а й рік у рік нарощує обсяги, долучаючись до нових видів діяльності.

ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ товариство очолює заслужений працівник сфери послуг України, член правління облспоживспілки, член Ради Укоопспілки Сергій Петрович Рубцов. Спільно зі своїми однодумцями ця мудра та досвідчена людина веде корабель ввіреного йому чималенького підприємства повз рифи економічних та політичних випробувань і негражданив. Зараз в Укоопспілку працюють над реформуванням системи споживчої кооперації. «Та ми спочатку вивчимо, подивимось на реальних прикладах, що до чого, а вже потім приймемо конкретні рішення», – обережно зазначає Сергій Рубцов. Саме завдяки такій розважливості та далекоглядності березанці вдалося зберегти та примножити власність РСТ. І справді, будувати – не ламати...

«Мати все своє». Тобто торгівля вивчає потреби ринку та робить замовлення на різні види товарів. Потому на ці запити відгукується виробництво, котре надає торгівцям великим закладам необхідну продукцію. При цьому наголос робиться на забезпечення високої якості та ритмічності в роботі». Задля виконання поставлених завдань березанці спромогли випробувати і негражданив. Зараз в Укоопспілку працюють над реформуванням системи споживчої кооперації. «Та ми спочатку вивчимо, подивимось на реальних прикладах, що до чого, а вже потім приймемо конкретні рішення», – обережно зазначає Сергій Рубцов. Саме завдяки такій розважливості та далекоглядності березанці вдалося зберегти та примножити власність РСТ. І справді, будувати – не ламати...



Сергій Рубцов.

За сприяння голови адміністрації березанські кооператори відновили такий успішний колірний вид діяльності, як заготівля. Минулого року працівники РСТ закупили у населення м'яса, овочів та фруктів на 548 тисяч гривень, що на 50 відсотків перевищило показник попереднього року. Вигода для всіх – очевидна: населення за прийнятними цінами продає, не відходячи від власних обійсть, вироблену продукцію, кооператори централізують її закуповують, а потому з мінімальною націнкою реалізують населенню району. Частина дарів ланів та садів переробляється і реалізується через систему кооперативної торгівлі за доступними цінами: квасині капуста та томати – по 6 гривень за кілограм, мочені аблука – 10 грн./кг. Цією корисною та напрохоту смачною продукцією товариство також забезпечує соціальні об'єкти – школи, дитсадки району. Дякують березанським кооператорам за співпрацю й міколайівські турбобудівники: споживче товариство забезпечує якісним та недорогим м'ясом комбінат громадського харчування Державного підприємства «Зоря» – «Машпроект».

виробництві ковбас використовують лише натуральні компоненти, жодних синтетичних домішок або сої».

Ковбасний цех уже випустив свою першу продукцію під торговельною маркою «Матей», відгукі споживачів – лише найліпші. Відкриття нового виробництва сприяло створенню 16 робочих місць, а в планах молодих підприємців – нарощення обсягів, це, відповідно, залучить додаткові робочі руки. Якісна та доступна продукція, сподобається у Березанці, відродить колишню славу тамтешніх ковбас, займе чільне місце на полицях магазинів.

Те, що шлях на своє, місцеве, обраний правильно, доводить досвід діяльності харчокомбінату. Його основний профіль – виробництво хліба та хлібобулочних, кондитерських виробів тощо. Є також власний млин, крупорушка. За допомогою місцевої влади виробництво хліба забезпечено



Хлібодари Ірина Кужда, завиробництвом Тетяна Яковенко, Валентина Мельник, Віра Андріїва.

ративних підприємств, харчокомбінат, ковбасний цех, КП «Центральний ринок», ПСК «Гетьман», госпрозрахункове підприємство «Універмаг», 45 торговельних підприємств, 19 приватних (дочірніх) підприємств, у яких задіяні близько 300 працівників. Під прапором Березанського РСТ об'єднали своє майно 200 пайовиків, які, треба думати, аж ніяк не обдлені. Щороку 40 відсотків від чистого прибутку кооператорів спрямовуються на виплату дивідендів пайовикам, і так уже – протягом останніх п'яти років. А під час щорічних зборів пайовики спільно з людьми визначаються подальші стратегічні напрямки діяльності споживчого товариства. До речі, кожен рік у розвиток матеріальної бази інвестується до півмільйона гривень. 90 відсотків усіх об'єктів системи кооперації газифіковані.



Магазин «Квіти»: Антоніна Єрошенко пропонує товар на найвибагливіший смак.

Утім, голова райдержадміністрації наразі націлює кооператорів на будівництво великого, місткістю 150 тонн, сховища овочової продукції. Це дасть неабиякий поштовх як для розвитку кооперативного холдингу, так і сільського господарства району, створить додаткові робочі місця. Але без

якісним борошном до початку наступного сезону, відтак ціни на хліб будуть стабільними. До речі, близько 90 відсотків усіх потреб у відмінній сировині «закриває» акціонерне товариство «Прикордонник», яким керує депутат обласної ради Михайло Дротенко.

Директор харчокомбінату Володимир Єгоров упевнений: 160 тонн продукції на рік, а це хліб 15-ти видів та 40 найменувань кондитерських ласощів, – то далеко не межа для березанських пекарів. Адже за своєю якістю місцеві «кирпичики», паланиці та батони нічим не поступаються міколайівським чи одеським аналогам, а ціна є цілком конкурентною. «То чого ми повинні підтримувати чужого, а не свого виробника?» – риторично запитує Сергій Корчевський. Свійкий та якісний хліб очне споживають не лише пересічні покупці, а й маленькі відвідувачі дитячих садків та шкіл району. «Істи наш хліб можна без острахів за здоров'я, – зауважує В. Єгоров, – адже за якістю ми постійно пильнуємо у сертифікованій лабораторії».



Олександр Саржевський, технолог Яніна Коломейцева, Олексій Іванов.

Отже, попри всі труднощі, березанські кооператори впевнено торують шлях до кращого майбутнього. Заради людей, на благо регіону.

Балотуючись, уже да-декого 2004 року, на посаду Коблівського сільського голови, Володимир Паніч серед головних пріоритетів поставив перед собою завдання створити належні умови для виховання та гартування молодого покоління. Адже Володимир Михайловичу краляло серце, коли бачив, у яких незатишних умовах утримують діти у дошкільних закладах: дах, що протікає, вивілі похмурі стіни, обмаль іграшок та побутових зручностей... Тож, отримавши вотум довіри земляків, В. Паніч узяв на озброєння принцип «Вкладені гроші в дитсадок – це розумні інвестиції в майбутнє».

«Сонечко», зігріте любов'ю та турботою



Володимир Паніч у дитсадку «Сонечко».

СЛОВА у СІЛЬСЬКОГО голови не розійшлися з реальними справами. Нині ДНЗ «Сонечко» у с. Коблеве та дитсадок «Золотий півник», що розташований у с. Ленінка, є, напевно, кращими дошкільними навчальними закладами у міколайівській області, та й в Україні також. На фінансування цих дитячих садків з бюджету Коблівської сільської ради щороку виділяється – увага! – понад одного мільйона гривень. У той же ДНЗ «Сонечко» за сім років було інвестовано близько 3,5 мільйона гривень. А якщо додати до цієї вражаючої цифри ту любов та турботу, яку вкладає в молоде покоління дбайливий та дружний колектив дитячого закладу, стане зрозумілим: діти не на словах, а на ділі отримали всі умови для повноцінного та гармонійного розвитку особистості.

Тільки-но переступаєш поріг дитячого садочка, як одразу ж потрапляєш немов у якусь казку, втім, у режимі «реального часу». Навіть у коридорах розстелені теплі та різнобарвні килими, а стіни прикрашені живими квітами, картинками, українськими рушниками. Відвідувачів та гостей дитсадка вітає й талісман навчального закладу – «Україночка».

Годі й казати, що в усіх приміщеннях – тепло та затишно, різноманітні іграшки та навчальні прилади, здається, вже немає де розмістити. Завідувачка ДНЗ «Сонечко» Тетяна Кисіль між тим із гордістю повідомляє, що для діточок організовано роботу шести гуртків, зокрема хореографічний та танцювальний. Завідувачка ДНЗ «Сонечко» Тетяна Кисіль між тим із гордістю повідомляє, що для діточок організовано роботу шести гуртків, зокрема хореографічний та танцювальний. Завідувачка ДНЗ «Сонечко» Тетяна Кисіль між тим із гордістю повідомляє, що для діточок організовано роботу шести гуртків, зокрема хореографічний та танцювальний.

необхідним, юні ленінківці грають у баскетбол, бадмінтон та настільний теніс, також оволодівають премудрощам інтелектуальних двобій – шахів та шашок.

«В дитячій оселі й соляна доріжка, і власноруч вироблені масажні ковдри, а сплеть хлопчиків та дівчатка на мішечках із лікарськими травами. Завдяки постійному застосуванню комплексу заходів рівень захворюваності на інфекційні та інші хвороби серед малечі істотно знизився. 2011 року відкрито ще одну групу в Ленінці та одну групу – в Коблево-му. А між тим народжуваність на території Коблівської сільської ради зростає рік у рік. Тож Володимир Паніч вже мізкує над тим, щоб розширити ДНЗ «Сонечко». «Але це приємні клопоти», – посміхається Володимир Михайлович. І вже не дивуватися, що дитячі ігрові майданчики встановлені не лише на території дошкільних закладів, а й у житлових масивах.

ник, і масажні ліжка, і сучасну сертифіковану лабораторію, і стоматологічний кабінет, обладнаний за останнім «ліском» техніки.

Всі прилади, про які мовилося вище, не звалилися на голови тулешних мешканців як манна небесна. Це – результат системної, цілеспрямованої праці сільського голови та депутатів сільради з наповнення бюджету, поліпшення соціальних стандартів. Лише у 2011 році до сільського бюджету вдалося консолідувати понад 4 мільйони гривень. На ці кошти, зокрема, відремонтовано чергову групу у дитсадках, відновлено вуличне освітлення у Коблево, відремонтовані місцеві дороги. У всіх трьох населених пунктах замінено водопровідні мережі, відтак вода достатньо чистою.

А Володимир Паніч ділиться зі мною планами по істотному збільшенню бюджетних доходів у поточному році. Велику користь коблівській громаді, на переконання Володимира Михайловича, має принести створення курортного містечка. Над цим питанням, за допомогою губернатора Миколи Круглова та голови обласної ради Ігоря Дятлова, наполегливо працює сільська влада – у цьому році планується здійснити інвентаризацію та грошову оцінку земель, розробити та затвердити генеральний план забудови Коблевого, вирішити питання водопостачання та водовідведення у зоні відпочинку.



Анна Кравченко, Іван Ступницький, акушерка Ірина Курило.

Французький смак українського вермуту



Віра Козлівська.

«Есмеральда», «Франческа», «Шардоне», «Баккара» – ці та інші романтичні назви добре відомі цінителям прекрасного. Адже вони об'єднують вина, що випускаються лідером винобробної промисловості України – ВАТ «Коблево». Всього на заводі, розташованому в с. Ленінка Березанського району, розливається понад три десятки найменувань сухих, напісвох, напісолодких, кри-

плених, десертних вин та вермутів. Вони користуються неабияким успіхом в Україні, а також експортуються до Росії, Казахстану, Ізраїлю. Але те, що продукція під торговельною маркою «Коблево» лише найвищої якості, визнали й законодавці мод на ринку вина – французи. Побувавши у вересні 2011 року на ВАТ «Коблево», співвітчизники Дюма були щиро здивовані якістю та витонченістю продукції українських винобробів. На знак дружби та розвитку взаємовигідної співпраці винобробів Коблевого і французького містечка Божоле (населені пункти розташовані на одній географічній широті) стали побратимами. На честь цієї події встановлено пам'ятну стелу.

Особливо вражає іноземців вермут «Маренго» – нічого подібного вони досі не куштували! Принагідно треба зауважити, аналогів цьому унікальному продукту немає навіть в Італії – батьківщині вермутів. Тож не випадково саме «Маренго» є лідером продаж у лінійці готової продукції ВАТ «Коблево».

Безперечно, до цього та інших успіхів акціонерного товариства доклала неабияких зусиль, а також часточку власної душі (а без цього доброго вина не буває!) й голова правління ВАТ «Коблево» Віра Михайлівна Козлівська, яка безперервно працює на рідному підприємстві з 1983 року. «Наше товариство», – розповідає В. М. Козлівська, – має замкнений технологічний цикл з виробництва вина – це вирощування винограду, виробництво виноматеріалів та, власне, розлив самого вина. Розуміючи необхідність забезпечення власної сировинної бази та дотримання високих стандартів якості, ВАТ «Коблево» за три останні роки закупило молоді виноградники на площі 340 гектарів. А загалом, враховуючи співпрацю з ВАТ



«Радсад», виноград вирощується на 2 тисячах гектарів, причому більша частина рослин перебуває у фазі активного плодоношення. Крім того, щороку відбувається технічне переозброєння нашого підприємства. Так, уже цього року плануємо відкрити новий цех. На підприємстві мають достойну роботу 265 чоловік з Ленінки, Червоноукраїни, Коблевого, інших сіл і навіть Березанки. Середня заробітна плата – понад 2000 тисяч гривень, до цього працівники мають гаряче харчування за символічну плату, безплатний проїзд до місця роботи, подарунки на різноманітні свята. Для району наявність заводу – великий «плюс», адже дозволяє істотно пом'якшити проблему сільського безробіття. Крім того, за минулий рік ВАТ «Коблево» сплатило 29 мільйонів гривень податків і зборів, із них 3,3 млн. грн. – єдиний соціальний внесок, ще 1,5 млн. грн. надійшли до місцевого бюджету. «В чому секрет успіху? – Віра Михайлівна змислюється лише на мить. – Насамперед у стабільному, високопрофесійному трудовому колективі, котрий розуміє та злагоджено вирішує поставлені перед ним завдання».